

TAPOLCZAI LAPOK

ezelőtt: TAPOLCZA és VIDÉKE.

Megjelenik minden vasárnap.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY B.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca.
Kéziratokat vissza nem adunk.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., félévre 5 K.,
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Hirdetmények: megegyezés szerint.
Nyílt-tér sora: 1 korona

Ismét a balatonparti vasut.

Az ország kevés vasutja, vagy talán egy sem volt kiteve a megtestesülés stádiumáig oly hosszú vajadásnak, mint a mi balatonparti vasutunk, melynek kiépítéséig már eddig is, ugy a jelenben, de ki tudja, a jövőben hányszor fog még a reménynek egy-egy szikrája felvillanni, mely végre a megvalósulást eredményezheti.

A balatonmelléki vasutvonal fontossága és szükséges volta bizonyításra és megokolásra nem szorul; ez ügyben ugy e lapok hasábjain, valamint a vármegyei összes lapok, de a szomszéd vármegyék lapjai is sok nyomdafestéket elhasználtak, még több szó esett róla, hogy mennyire égető szüksége van e vidéknek az említett vasutra.

A remény már majd két évtized óta táplálja a vidéket, de sohasem volt oly közel a valósuláshoz, mint a jelenben, mit most már első sorban e vidék borértékesítése és a Balaton partján fürdők létesítése erősen sürget.

S midőn már alig van akadály, a kormányváltozás elodázta a hasznos ügyet, de újabb erős remény táplálja e vidék minden polgárát akkor, midőn a vasut ügyét kerületünk nagynevű képviselője dr. Darányi Ignác földmivelésiügyi m. kir. miniszter is magáévá teszi. Olvasóink ismerik az utóbbi időben ez érdemben tanúsított mozgalmat, amihez most újabb az alább lefolyt értekezletről kell beszámolnunk.

Folyó hó 12-én délelőt 10 órára

Szücs Béla a balatonparti vasut engedményese Révfülöpön a „Balaton Gyöngye” vendéglő nagytermébe értekezletre hívta meg az érdeklődő közönség intelligentiáját. Az értekezleten nagyon szép számban jelentek meg az érdeklődők, ahol Szücs Béla előadta, hogy tudomással bír arról, miszerint őket egyesek vádaskodással illetik a vasut-ügy halasztásáért. Összehívta az érdeklődőket azért, hogy előadja a legközelebbi mult napokban a balatonparti vasut építése ügyében beállott fordulatot. Önagyméltósága Darányi Ignác dr. földmivelésiügyi m. kir. miniszter, a kerület szeretve tisztelt képviselője az ügyet teljesen magáévá tette. A minisztertanács e vasut ügyével behatóan foglalkozik. Az agrár-bank a kiépítést elvállalta, de azon kikötéssel, hogy a még hiányzó 50 ezer korona általa ugy fedeztetik, hogy neki 4 százalék jövedelem biztosítások. Ezt kell elosztani most a bank és miniszterium közt. Teljesen hiszi, hogy e nehézség gátló akadályt immár nem gördit. Ezekből, mondja ő, láthatja az érdeklődő közönség, hogy ő tőle telhetőleg munkálkodik a vasut mielőbbi kiépítésén s őt vád nem érheti, sőt amennyiben a déli vasutal szemben nehézségek volnának, azok is el fognak oszlatatni. E kijelentésére egyesek felszóltak, köztük Czuppon Sándor kővágóörsi ref. esperes, köszönetet tolmácsolt, támogatást ígért, s a vállalkozó részéről is jóakaratot kért.

Együttal közhelyesléssel találkozott, még a vállalkozó részéről is, ama ki-

jelentés, hogy az Agrár-bank ne kösse magát a hiányzó összeg pótlásánál 4 százalék tiszta jövedelemhez, mert hisz oly összegeket helyezett a balatonparti szőlők felújításánál eléggé magas kamatra, hogy ha elő nem segíti e vasut kiépítését, ugy nagymennyiségű tőkebefektetései is kockáznak leszek kitéve, tehát a most adandó összeg csekély kamatját sokszorta pótolja a bank adta tőkének a vasutépítésre — biztos alapra, helyezett kamatozása.

Ha az új országgyűlés összeülése után is az ügy tovább fejlődése hosszabbra húzódnék és gátló akadályok merülnének fel, ugy Darányi Önagyméltósága kinyilatkoztatásához hiven igen tekintélyes deputáció sürgetve kérelmezi az illetékes szakminisztereket az akadályok elhárítására és a kivitel elősegítésére.

A mozgalomnak nem szabad lanyhulnia, minden kedvező alkalmat, ami legjobban most kínálkozik, fel kell használni, mert ha a jelenben hajótörést szenvedne az ügy, ugy talán néhány emberöltőre ismét vissza lenne vetve, ami vidékünk amugy is súlyos borértékesítésének nehézségeit súlyosbitaná, a Balatonpart innenső fürdőéletét pedig, az amugy is rohamosan haladó somogyi part előnyére teljesen megakasztaná, sőt háttérbe szorítaná.

A villamos világítás ügye a városházán.

A folyó hó 12-én tartott községi gyűlésen a villamosvilágítás ügye igen élénk eszmecserére adott alkalmat.

A TAPOLCAI LAPOK TÁRCÁJA.

Egy falusi poéta, egy fővárosi poétához.

Mert hát én is poéta lennék,
Már ha poétaszámba vennék,
Ki a csermely akkordja mellett,
Elpenget néha egy-egy verset.
Olyant amilyent, ugy ahogy,
Ha telik a hold, vagy ha fogy.
Engem a falu, téged város
Köt oldhatlan láncsal magához.

Neked a város, a falu nékem
Szülődajkám, benne élem
Hű hitvestársnak oldalán át,
Egy hosszú pálya boldogságát.
Tied a zajos élet élve,
Enyém a csönd, az árny, a béke.
Te dalolsz, mert hangod lesik,
Én, mert szívemnek jólesik.

Tartsák bár a falut kevésre,
Én egy falut száz városért se
Adnék azért, hogy benne éljek.
Még gondolatjától is félek.
Városban a rohanó élet
Izgalmatól a test es a lélek,
A szelid, csöndes örömek
Íránt érzéket vesztenek.

Falun a természet ölében
Töltve éltünkét alva ébren,

Tanuljuk csak meg igazában,
Mint kell test-lélek összhangjában,
Élni eszménynek, valóságnak.
Örlüni fűszálnak, virágnak,
Szemeit felejtvé csillagon,
Merengni a tücsökdalon.

Legyen hát csak tiéd a város,
A tündöklő, a bűvös-bájos,
Légy örök hive Babilonnak,
Én meg szerény, csöndes falumnak,
Itt a természet közelében,
Akár az anya ölében,
Napja süt, vagy csillagja ég,
Mindig rám mosolyg az Eg.

Ehhez a hatalomhoz szálljon
Ma, a földről az én fohászom:
Uram! betöltöd minden vágyam,
Mert adtad, hogy kevésre vágyjam,
Hogy még élve, emeljen égbe
Az egyszerűség bölcsesége.
Im! mégis kérek valamit,
Utoljára: Engedd hogy itt,

Hol annyi gyönyörben fürödtem,
Domboruljon a sír fölöttem.
Egy csipkerózsával hegyette,
Melynek magját szeled vetette,
S ha időjárával kiszárad,
Hajtson újból gyökeret, ágat.
Növessze harmat, napsugár,
Hogy rászállhasson a madár!

Á. F.

Karcolatok.

Irta: * *

Radetzky tábornok egykor valami örökség miatt pörbe bonyolódott. Egyszer az ellenfél ügyvédével találkozott az utcán s így szólt hozzá:

— Ha Ön a következő tárgyalás alkalmával is olyan kifakadásokat enged meg magának ellenem, jaj Önnek.

Az ügyvéd udvariasan meghajtá magát és felelé:

— Mitsem tesz, tábornagy ur: mi osztrákok megtanultuk Öntől senkitől sem félni.

Rapp tábornok egyike volt az első császárság legkiválóbb tábornokainak, de nyers egyenes modora miatt annyira eljártotta Napoleon kegyét, hogy sohasem kaphatta meg a marsallbotot, jóllehet Napoleon e kiüntetést sokkal kevésbé tehetséges vezéreknek is megadta. Különös azonban, hogy Napoleon adjutánsul mégis maga mellé rendelte s így közvetlen környezetében volt.

Egyszer egy korzikai paraszt kívánczozott a császár elé bizonyos panaszos ügyben. Az épen szolgálatban levő Rapp bevezette őt Napoleonhoz, de távozáskor az ajtót nyitva hagyta. Mikor az idegen elment, a császár kérdé a tábornokot: vajjon szándékosan hagyta-e nyitva az ajtót.

— Igen, Felség, — felelé a tábornok — azt gondoltam, hogy az a kölyök valami

Főjegyző azon jelentését, hogy a kiküldött bizottság közösen abban állapodott meg a részvénytársaság és a Ganz-gyár kiküldöttjével, hogy az ügy elintézésére a képviselőtestület saját kebeléből válasszon egy bizottságot, a képviselőtestület tudomásul veszi. Erre felszólal Dr. Szücs Arnold, majd dr. Kovács Vilmos, kiknek érveléseit véleményünk hozzáfűzése nélkül a nyilvánosság előtt is, az alábbiakban adjuk.

Dr. Szücs Arnold felszólalása:

„Rövid pár szóban ismertette már a Tapolcai Lapok egyik múlt heti száma azon szerződést, melyet Keszthely város a villamosság ügyében a Ganz-gyárral kötött. Az a mérhetlen nagy különbség, mely Keszthely város szerződése és a miénk között van, impulzust adott egyes városi képviselőknek arra, hogy alaposabban megvizsgálják Tapolca város hasontárgyu szerződését s a kutatás eredménye nagy elégedetlenséget szült községünk polgárai körében. És méltán. Hogy közelebről megismerhessük a jogos felháborodás okát, szükséges ismernünk főbb pontjaiban Keszthely város szerződését és városunkét.

Keszthelyen már vagy 8 év óta vajudik a villamosság ügye. Ámde létesíteni azt a legközelebbi múlt évig nem akarták, mert a Ganz-gyár velük szemben terhes követelésekkel állott elő. Végre is okszerűnek tartották a világítás ügyét arlejtés útján keresztül-vinni, aminek üdvös eredménye is lett, amennyiben a konkurrenca hatása alatt a Ganz-gyár oly szerződésre lépett a várossal, mely szerint a vállalat létesítéséhez szükséges 319000 koronát a város kölcsön útján beszerzi, amde azt a Ganz-gyár köteles vissza s illetve megfizetni olyképp, hogy az esedékes tőkekamat törlesztéses hányadot is tartozik viselni. Azonkívül biztosított a városnak a kizárólagos bevezetési jog alapján a magánosoktól nyereendő haszonból az első négy évben

1800 koronát, azontul pedig legkevesebb 5800 koronát, melyből az eddigi 5800 korona világítási költség olyképp fedeztetik, hogy a város az első 4 évben 4000 koronát fizet a világításért, azontul azonban a biztosított nyereményjutalék fejében — tehát ingyen — világítja a vállalkozó a várost. Köteles 259 izzó- és 12 ivlámpát felállítani és világítani.

Tapolca városa azonban felajánl a Ganz-gyárnak a vasut mentén 3000 ööl területet, megadja a vállalatnak a kizárólagos jogot ahhoz, hogy magánosoknak és testületeknek egyedül ő adjon világosságot, ő vezethessen be áramot, s ami a fő, hatvan évig majdnem korlátlan adómentességet ad a vállalatnak, a világításért 60 éven keresztül évente 2000 koronát fizet, — mindennek ellenértékeképp csupán 50 izzó- és 2 ivlámpát kap. Amennyiben pedig a város ezenfelül is lámpát akar felállítani, úgy minden két (1 éj-jeli és nappal égő) lámpa után évenként 80 koronát tartozik fizetni, minden újabb ivlámpa után pedig óránként 36 fillért. Már most ha figyelembe vesszük, hogy egy nagyobb magánház világításához is legalább 70—100 láng szükséges, úgy nyilvánvaló azonnal, hogy az egész város kivilágításához előirányzott 50 drb. láng oly csekély, hogy azzal a várost kellőképp kivilágítani nem lehet. Aminthogy a lámpák elosztásánál ki is tűnt, hogy a lángok a legritkább elosztás mellett is csak egy-két utcára terjednek, minél fogva elkerülhetlen szükség volt máris a lángok számát 12-vel emelni, minek folytán a város már most is nem 2000 koronát, hanem a 12 új láng után 60 éven keresztül évenként még 480 K.-t is fizet. A község utcáinak egy része azonban mindennek dacára is teljesen világítás nélkül marad. Minthogy pedig egy haladásban levő községnek első kelleke, hogy kellően világítva legyen, előre látható, hogy legfeljebb 5, de mondjuk 10 éven belül a lángok számát községünkben 62 ről leg-

alább 150-200-ra kell emelni, minek következménye az lesz, hogy rövid évek múltán a község számadásában világítás címén egy 8000 koronás tétel fog szerepelni, amely a fizetni kötelezett hátralévő 50 évre nem kevesebb, mint 400,000 koronát fog kitenni.

Keszthely városában a telephez csupán 800 ööl használhatlan területet adtak át, míg mi nagylelkűen a legforgalmasabb helyen, közvetlenül a vasut mellett 3000 ööl értékes helyet ajándékoztunk oda, holott ha figyelembe vesszük, hogy a balatonparti vasut kiépülése folytán községünk vasuti gócponttá lesz, úgy könnyen beláthatjuk, hogy bizony a város a most odaajándékozott területet szállodák, esetleg gyárak vagy raktarak építésére előnyösebben kihasználhatta volna. Hisz 60 év nagy idő! Keszthelyen adómentességről szó sincs, míg mi könnyelműen lemondunk egy nagyobb községi jövődelemlről, s nemcsak a város, de a magánosoktól élvezett hasznot is megadózatlanul hagytuk.

Szerződésünk értelmében a magánosokhoz is csak a Ganz-gyár vezethet be áramot és világíthat. Mi tehát a már nyújtott előnyökön túl gondoskodtunk még arról is, hogy a vállalkozó minden konkurrens nélkül használhassa ki iparát. Mäshoi az ily jogot drágán, nagyon drágán váltják meg, míg mi néhány láng fejében lekötöttük ezen értéket is — 60 évre.

E kirívóan sérelmes pontokon kívül van még sok, igen sok kisebb jelentőségű, de terhelő egyéb pontozat is. Más, kevésbé fontos ügyet hosszas vita után lehet csak keresztül vinni, míg az ily terhes és sérelmes szerződést, mely sok ezrek erejéig köti le a várost, rövid pár perc után megszavazták.

De hát oly egyének ajánlották e szerződés megkötését a községnek, kik hosszú évtizedeken keresztül városunk fejlődésében dicsérendő szerepet játszottak, s így azok előadásában

roszban jár, mert az ördög hisz ezeknek a korzikaiaknak.

Richelieu ügyessége a következő, kevésbé ismert adomából is fölismerhető. A miniszter egy udvari bálon vett részt, melyen a király is jelen volt. Ez unatkozott s azért készült a termet elhagyni. Epen ekkor készült távozni Richelieu is. A miniszter ez időben rendkívül tekintélyű volt s így történt, hogy mindenki félreállott, mikor ő a termet elhagyá; úgy látszik, mintha több tiszteletet tanusitanának iránta, mint a szintén távozó király iránt. Richelieu nem vette észre a királyt s csak akkor lön figyelmes, mikor a király apródját megpillantá. Természetesen félreállott, hogy a királyt előrebocsáthassa.

Miért nem megy Ön, miniszter ur? — kérde XIII. Lajos, — hisz Ön az első

Az éles látású államférfiu tekintetét nem kerülheté el a király arcának különös vonása s a hangsúly, amint az első-t mondá. Minden szó nélkül elvevé az egyik közelálló apródtól a fáklját s királyá előtt ment, hogy neki világítson.

Rachel Joachim, a híres satirikus, a XVIII. században az akkori stutrerokra, kik „a le mode Narrethei“ különösen a külföldi divatot majmolták, így teríté a vizes lepedőt:

A francia próbálja meg:
Sarkantyut a kalapon, cipőt hordni
[kezében,

Csizmát tenni fejére, hasán csengő

[renegjen,

Majma lesz a német.

Egy vidám társaságban, melynek Rellstab Lajos kritikus is tagja volt, egy ur így szólt:

— Különös, hogy csak a bor, nem pedig a csokoládé, kávé, thea ivásánál kocintanak az emberek.

— Ennek az oka igen világos, — válaszolt rögtön Rellstabb, — mert borban az igazság, s azzal tudvalevőleg nagyon sokszor összeütköznek az emberek.

Rabelais, a híres költő egykor Ballay hercegnél ebédelt; egyebek közt egy sültfélért szolgálták föl az asztalra, melyet ő rendkívül szeretett. Mikor az inas a tállal mellette elhaladt: kezével a tál szélére ütött, mondá:

— Ez nehezen emészthető.

Az egészségére nagyon vigyázó herceg megjédt és mit sem vett belőle. A többi vendégek közül sem akart senki a veszedelmes ételből enni, míg nem az utolsó helyen ülő Rabelaishoz került. Ez az egész sültet láthatólag jóízűen költé el.

— Hogyan, — szólt a herceg csodálkozva, — Ön azt mondja, hogy ez nehezen emészthető s mégis egészen elfogyasztotta.

— Csakhogy én — válaszolt nevetve Rabelais — az ezüst tálat értettem, melyre rá ütöttem, nem pedig a sültet.

Rostow, egy sziléziai földbirtokos, Nagy Frigyes idejében legnagyobb örömét a hatóságok gyötrésében találta, különösen gyűlölte azonban a mindinkább tért foglaló természettudósokat s elhatározta, hogy kegyetlenül megtréfálja őket. E célra nagyanyjának egy régi csontnyelű legyezőjét használta fel; a csontot elásta nedves talajba s azt több éven át ott hagyta. S mikor már így lehetőleg fölismerhetlenné tette, elküldötte egy természetvizsgáló társulat igazgatójának egy kimerítő értekezés kíséretében, melyben bizonyította, hogy a fölfedezett tárgy valamely különös fajtu denevér szárnya. Az ajándékot a társaság rendkívül nagy örömmel fogadta s a tudományok nevében köszönetet szavaztak az adományozónak. Ezután az értekezések özöne áradt meg azon különös denevér-faj fölött, melyhez a szárny tartozik s hét előkelő tudósból álló bizottság tartott vizsgálatot a fölött, vajon a szárny madagaskári vagy kanadai denevéré-e. A bizottság három hétig naponként tanácskozott s a régebbi s újabb, idevágó munkák felhasználása mellett abban állapodott meg, hogy ez tényleg kanadai óriási denevér szárnya s a muzeum legérdekesebb különlegessége. Elképzelhető a tudósok arcpurulása, amikor Rostow a tényállást felderítette.

senkinek nem volt oka kételkedni. Elfogadtuk ajánlatukat minden körülményesebb elbírálás és kutatás nélkül. Pedig hát belátjuk most, hogy ők sem csálhatatlanok és rájuk is, mint más gyarló emberre ráillik az a közmondás, hogy „errare humanum est.“ Nem kételkedünk abban, hogy őket a szerződés megkötésénél a legjobb szándék vezette, de hibáztatjuk azt, hogy nem állottak szóba más konkurrens vállalatokkal és nem érdeklődtek más városok mostanában kötött szerződése iránt.

A községünk által megkötött szerződés azonos azzal, mit több évvel ezelőtt Zigány Zoltán vállalkozóval kötöttünk, ámde most, mikor újabb vállalkozóval újra kellett szerződést kötnünk, már a lényegesen változott viszonyok mellett sokkal előnyösebb szerződésre léphettünk volna. Ami jó lehetett 1901-ben, az a villamos korszakban 5 év múltán lehetetlenség számba megy.

Hibás a községi előjárás is, hogy a szerződést lenyomatva, nem közölte előzőleg a községi képviselőkkel. Ki kellett volna a szerződést nyomatni, hogy azt mindenki alaposan megérthesse, hisz rövid pár percnyi előterjesztés után nem lehet azt elbírálni.

De hát a baj már megtörtént. A községi képviselőtestület elfogadta a terhes szerződést, s a törvényhatóság azt már jóvá is hagyta. Most már csak a baj kikénti orvoslása vagy enyhítése van hátra.

Erre nézve pedig három határozati javaslatot terjeszték elő, és pedig:

1. Vegye át a világítás kereszttulvitelét a város, ő kössön a részvénytársulattal a keszthelyihez hasonló alapon szerződést, vagy

2. adjon a részvénytársaság nagyobb kedvezményeket,

3. ha mindez nem sikerülne, forduljon a város panasszal a belügyminiszteriumhoz és éljen bojkottal a gyár ellen.“

Ezután Kovács Vilmos dr. az alábbiakban adta elő ellenérvelését, úgy mond:

„A szenvedélyek és indulatok eme felkorbácsolt árában hálátlan az a szerep, mely a tetszelgő szövegek helyett az igazságot állítja előtérbe, s a tárgyilagos helyzetet állítja fel a szövegen levő kérdés megvilágításában; szöveg érzi és tudja ezt, de áthatja az a tudat is, hogy az igazság kimondása kötelesség és hogy a képviselőtestületnek értelme meg fogja szülni azt a tárgyilagos véleményt, melyet szem elől téveszteni soha sem szabad!“

Mindenek előtt szóló csodálkozik azon, hogy a tapolcai villamosági részvénytársaságnak a Ganz-gyárral kötött szerződése itt nemcsak szóba kerül, de quasi újból letárgyalatik; ez nem csak azért helytelen, mert a villamosági részvénytársaság és a Ganz-gyár közötti szerződéshez a községnek köze nincsen, de ennek a kérdésnek a vitába dobása már csak azért sem helyes, mivel a kérdéses szerződés jogerősen megkötve van, s ezt egyik félnek sincsen joga megszegni

és illetve ennek feloldása semmiféle hatóság jogköréhez sem tartozik.

Ha tehát a helyzet ez — amint ez így van — úgy ez a kérdés a fellevelet alakban ma vita tárgyát nem képezheti.

Már most ha bírálatot akarunk mondani a fölött, hogy a község miért ruházta át a villamvilágítási jogosultságot a villamosági részvénytársaságra, úgy erre a válasz az, hogy azért, mert öt év előtt, az akkori viszonyoknak megfelelőleg, a község kedvezőnek találta Zigány Zoltán ama ajánlatát, hogy a községben villamos művet fog létesíteni, e célra ennek concessiót adott, s ezen engedély szállott később át a mai villamosági társaságra; ezt a jogátzállást akkori időben mindenki természetesen találta, mindenki örült annak, hogy a villamos világítás kérdése — mely eleinte a sikertelenség jegyében kísértett — végre dülőre vitetik: a községi képviselőtestület — természetesen az előttem felszólaló képviselő is — készséggel adta le tehát szavazatát ahhoz, hogy a villamos társaság megalakulhasson.

S íme, ma, mikor már ott tartunk, hogy buzgó tevékenység eredményeképp előtérbe lép a villamos világítás megalkotása, akkor az utólagos kritika méreg-nyilával nem szokásos és nem is tanácsos egy intézménynek fejlődése elé akadályokat gördíteni.

De lássuk csak, vajjon van-e ok az utólagos elmélkedésre is. A leg-súlyosabb vád abban hegyeztetett ki, hogy Keszthely sokkal jobb szerződést kötött a Ganz-gyárral, mint Tapolca; ez az állítás már alapjában is téves, mert Tapolca semmiféle szerződést sem kötött a Ganz-gyárral, hanem igenis kötött ilyet a tapolcai villamosági társaság és a Ganz-gyár, — maga Tapolca község fogyasztó, tehát a helyzet nem ugyanazonos a keszthelyivel. Külömbiséget képez a két helyzet között továbbá az, hogy Keszthely 319,000 koronát szavazott meg és fektetett be a villamos mű létesítésébe, a község tehát Keszthelyen nagyszabású beruházással egy oly vállalatot létesített, mely neki jövedelmet hajt; ha Keszthely városa ezen jövedelméből fedezi villamos világításának költségeit, ez azt igazolja, hogy Keszthely áldozatkészsége hasznot hajtott, mert — és így nyert. Tapolcán pedig egy részvénytársaság ment bele a finanszírozásba, s állítom — bizonyítanom nem kell, mert köztudat, — hogy nem anyagi haszonért, hanem közérdekből, a villamos mű létesítésének érdekében történtek a részvényjegyzések; hogy azután ma a részvénytársaságnak vállalata a siker eredményével kecséget, ez nem azt jelenti, hogy a keszthelyi villamos mű nagyobb kedvezményt kapott a tapolcainál, hanem azt igazolja, hogy a tapolcai villamos mű is úgy létesült, hogy az anyagi eredmény előre látható, tehát hogy a keszthelyi vállalatnál hátrábban nem áll. Ide vágólag csak egy körülményt említek fel, hogy a befektetett tőke után a Ganz-gyár Keszthelyen annuitásban 5:18 százalékat fizet, a tapolcai részvénytársaságnak pedig magában kamatban 6

százalékat biztosított; ezen felül a tiszta jövedelem felét Keszthelyen 4 év után, Tapolcán pedig nyomban a beruházónak szolgáltatja ki a Ganz-gyár.

Tehát a vélt sérelem tulajdonképpen nem a keszthelyi és tapolcai vállalatoknak egymás fölötti előnye, avagy hátránya, hanem úgy látszik az, hogy Keszthelyen maga a község ment bele és pedig fokozottabb mértékben abba a vállalkozásba és beruházásba, melyet Tapolcán egy e célra alakult részvénytársaság csinált. No de Tapolcán mások a viszonyok, mint Keszthelyen, mert tegyük kezünket a szivünkre és valljuk meg, hogyha a tapolcai villamosági részvénytársaság megalakulása előtt — a község asztalánál — bárki azzal az indítvánnyal merészelt volna előállni, hogy csak 150.000 koronát is bocsásson a község rendelkezésére egy villamos mű céljaira — villamos világítás végett: ezt a szerencsétlen indítványtevőt, ha nem az ajtón, úgy bizton az ablakon dobta volna ki a képviselők zöme, különösen a polgárság, mely ily óriási összegnek, egész vagyonnak, bármiféle célra leendő megszavazásától tartózkodott volna s fokozottabb mérvben idegenkedett volna ettől akkor, mikor a közvagyonnak „villamosvilágítás“ céljaira való megajánlásáról lett volna szó! Ha tehát a helyzet ez, úgy ne dobálódzunk a keszthelyi és tapolcai helyzet összehasonlításával s ne hagyjuk a keszthelyi viszonyokból kimagyarázni azt, hogy Tapolcát sérelem érte.

Igen is, a község mérlegelheti azt, hogy ő, mint fogyasztó, hátrányosabb avagy előnyösebb helyzetbe jutott-e a villanyvilágítás alkalmazásával, szemben a petróleum világítással; úgy tudom, hogy a petróleum-közvilágítás összköltsége a múltban 1680 koronába került, s ezért a város kapott évenként — 8 óra számításra — 50 petróleum-lámpát, mely sokszor akkor sem égett, mikor sötét volt, — és ezentul semmit, most pedig a város kapna 2000 koronáért (320 kor. különbözet) 12 óra (és nem 8 óra napra) 50 villamos izzólámpát és 2 villamos ivlámpát; hogy a két világítás és bérének egybevetése a multtal szemben előnyt vagy hátrányt képez-e, ezt könnyű megfejteni, a válasz természetesen az, hogy a község a multtal szemben nem kedvezőtlenebb, hanem előnyösebb helyzetbe jutott.

Az igaz, az tény, hogy 50 izzólámpával és 2 ivlámpával Tapolca összes utcáit nem lehet úgy megvilágítani, miként ezt a községi képviselőtestület minden egyes tagja szivéből óhajtja s ha a multtal szemben e tekintetben lényeges haladást akarunk elérni, úgy ezt nem azzal kellene kezdeni, hogy azokat üssük, akik községük iránti szeretetből és a köz iránti hártalan érdeklődésükből dolgoztak a Tapolcán talán sohasem remélt villamos mű létrehozásán: hanem a községnek a villamos részvénytársasággal kell érintkezésbe lépnie, ezzel kell megbeszélennie azon módokat, hogy miként volna lehetséges — a mai jogi helyzet dacára

— keresztül vinni azt, hogy a község anyagi megterhelése nélkül, a lámpák száma oly mértékben emeltesék, hogy a községi világítás nagyobb kiterjedésűvé tétessék. Ha a szőnyegre hozott kérdés így fog kezeltetni, akkor meggyőződésem szerint béke és eredmény fog beállni.

Egy kevésbé kiigazítandó azon ellenvetés is, hogy a részvénytársaság majdani megszüntekor azon terület — melyet a község a villamos mű céljaira átengedett, — a község által megváltandó lesz; nem csak hogy ily képtelenséget nem mond a szerződés, hanem megfordítva áll a dolog, a szerződés úgy rendelkezik, hogy a szerződéses idő lejártakor a községnek jogában áll az épületeket és műveket a részvénytársaságtól megváltani s ha a község ezt nem kívánja, *ugy tartozik a részvénytársaság* műveit és építményeit a község tulajdonát képező földről záros határidőn belül elhordani s a község földjével szabadon rendelkezik. Hogy ez így van, s nem másként, előlött nem vitatkozni, hanem csak a szerződést elolvasni kell, s akkor nem fogunk olyasmin tépelődni, melynek még csak alapja sincsen.

Községbiró inyitványozza, miszerint küldessék ki egy bizottság, mely a villamos részvénytársasággal érintkezésbe lépve, ezzel megbeszélje azon módokat, hogy miként lehetne a község anyagi megterhelése nélkül, a közvilágítás terjedelmét fokozni.

Mindezek után Marton Gyula és a képviselőtestület nagy része a békés megoldást ajánlják, melynek céljából a Részvénytársasággal való tárgyalásra Marton Gyula, dr. Szücs Arnold Fekete Ferencz, dr. Berger Sándor, Aranyodi János, Felisch Antal, községbiró, és főjegyzőből álló bizottságot jelöli ki.

Részünkről is a csendes és békés megoldást mielőbb óhajtjuk, oly értelemben, hogy a község az e célra megszavazott összegért tisztességes világitást nyerjen.

H I R E K.

Királyunk születés napja. Folyó hó 18-án töltötte be felséges királyunk 76-ik születésnapját. E napon a város középületeire kitűzték a nemzeti zászlót. Az itt időző lajochachi tűzérűeg ez alkalommal díszlőveket adott, 8 órakor pedig az egész tisztikar a plebánia templomban tartott hálaadó isteni tiszteleten vett részt.

Szolgabírák áthelyezése. Bathyány Pál gróf, vármegyénk főispánja, Szilágyi Dezső pacsai szolgabíróát Alsólendvára helyezte át s Koller István drt, aki most mint egyéves önkéntes szolgálat a hadseregben, katonai szolgálati idejének teltevel a pacsai szolgabírói hivatalhoz osztotta be.

Községi gyűlés volt folyó hó 12-én, melyen az alábbi ügyeket tárgyalták. Főjegyző előadja, hogy a Buzás Ferencz féle ház kapubejárata, mely a község tulajdona, 1905. évi szeptember hó 10-iki gyűlés határozata szerint megvételre ajánlotta Buzásnak, de ő azt nem volt hajlandó megvenni. Minthogy a megyei építkezési szabályrendelet nem enged, hogy a már meglévő zsákutcákat is beépítsék, sőt ellenkezőleg, lehetőleg utcanyitásra kell azokat felhasználni, többek hozzájárása után elhatározzák, hogy míg esetleg

a fenti célra felhasználnák, addig Buzás Ferencznek, vagy a másik érdekelt szomszédnak bérbe venni ajánlják évi 20 koronáért. A gyűlés második tárgya volt Sonnenschein József kérvénye, ki a Kereszt utcában általa megvett ház előtti, mintegy 3 □ öl területű sarkot a várostól megvenné és azt az utvonnal irányába kertté alakítaná át. A község a kérvénynek helyt ad és a nevezett területet 48 koronáért átengedi. A harmadik tárgya a villamos világítás ügye, amit lapunk második cikkében bővebben ismertettünk. Az utolsó tárgya volt a Kossuth Lajos utca rendezése, mely ügyben községbiró előadja, hogy az említett utcai lakosok kijelentették, hogy a javítás vagy betoncsövezés munkálatainak költségeihez fele részben hozzájárulnak. Elhatározza a képviselőtestület az utca csövezését, amit akkor végeztet csak, ha erre fedezet lesz. Helyes, de mikor? Ezen főutvonal alapsövezését már régebben kellett volna elkészíteni. Nagyon falusi képet nyújt a nyílt árku utca.

Országos vásárunk forgalma, különösen szarvasmarha vásár igen élénk volt, melyből igen sokat hajtottak fel, s mintegy 600-adás-vétel történt. A szarvasmarhák egy nagy részét, melynek igen magas ára volt, külföldi kereskedők vásárolták meg. A zsigváros azonban a megszokottnál sokkal kisebb volt. — Kevesebb sátozt láthattunk és a kereslet is gyér volt, amit részben a megelőző napon tartott csabrendeki vásár okozott, ahonnan alig jöttek, holott máskor ezek nagy számban voltak vásárunkon.

Vihar, felhőszakadás. Pénteken délután 6 órakor a nyugoti égbolt felől sötét kék vegyest szennyes sárga színű felhő közeledett, valóságos itéletidőt ígért. A felhő gyorsan közeledett lassan széteszött és gyorsan délkelet felé húzódott, majd erős szélviharral villámlás és menydörgés között a városban sűrű záporral húzódott kelet felé, majd ismét kitisztult az idő, este 10 órakor pedig ismét zápor eső jött. Az eddig nyert értesülések szerint a vidék egyes helyein sűrű záporral és felhő szakadással vegyest jég is volt, ami több helyütt lehorta a földet a szőlőkől.

Halálozás. Magéty Géza, Herceg Esterházy Miklós kerületi gazdasági felügyelője folyó hó 11-én Alsólendván elhunyt. Egy erdő becsülés alkalmával fertőzött vízből ivott amitől hastífuszt kapott és ez okozta halálát. Magéty kitűnő gazda volt, valóságos mintagazdasággá alakította át a herceg badacsonyi birtokát. Kivánása szerint Badacsonyba temették el, hova 14-én szállították Alsólendvára. Koporsóját a rokonok, tisztelői tisztársai és az uradalmi cselédség koszorú fedték, akik temetésén is testületileg vettek részt.

Tűz Tapolcán. Kutasi Pál Miklóscutcai lakos házának udvarán folyó hó 16-án délután 2 órakor tűz ütött ki. A tűz az udvar hátsó részében állott kis félszerben keletkezett ahol állítólag Kutasi ebéd után lefeküdt elaludt és égő pipájától a szalma tüzet fogott. Kutasi csak a nagy hősegre és füstre ébredt fel, mire már nemcsak a pajta tető hanem a szomszéd Barka Antal zsúppal fedett háza teteje is tüzet fogott. — Kutasi csak a félszer teteje égett le, de nagyobb károsult Barka Antal kinek nemcsak a háza teteje, hanem egy tető alatt volt csépeletlen gabonája, takarmánya, gazdasági eszközei és szép nagy szőlőlugasa is elégett. — A csendes időben a tűz csak a meggyuladt házra terjedt ki, de esetleges szélben, a most betakarított száraz takarmány veszedelmes kapcsa lehetett volna a tűz továbbterjedésének. A gyorsan megjelent fecskendő és vizeslajttal a tüzet csakhamar leverték, a még tüzes anyagokat a hirtelen keletkezett zápor teljesen eloltotta. Most tapasztalhattuk hogy a községnek mily szüksége van ily esetben is készen álló fogatra. A kár részben megtérült mert az elégett tárgyak biztosítva voltak. Ismét egy intő példa, hogy az égő pipával mily veszedelmes könnyen tüzet fogó anyagok közé menni.

Gömblovészet és táncmulatság Révfülöpön. Az évenként tartatni szokott gömblovészet az idén igen sok vendéget hozott össze Révfülöpre a balatonmenti szomszéd fűrdőhelyekről is. Folyó hó 11-én délután 5 órakor kezdődött a gömblovészet sok

néző közönség előtt a Gyöngyvendéglő előtti téren. A versenyben 14-en vettek részt. Az első díjat Szentmiklóssy Gyula tapolcai főszolgabíró nyerte el, ki tíz lövés közül nyolcra talált. Díja egy igen értékes díszes ezüst szivarka tartó volt, mit e célra gróf Eszterházy Sándor a révfülöpi fűrdőegyesület elnöke adományozott. A második díjat, egy teljes vivókészletet ifj. Tóth Lajos nyerte el, kinek 10 lövése közül 7 talált. A harmadik díjat id. Tóth Lajos vitte el 5 célponnal. A negyedik díjért egyenlő — 4-4 talált cél mellett — újra lőttek Ihász József és Rák Gyula kik közül Ihász József egy ügyesen szerkesztett vadászszekeket nyert.

A gömblovészet után a vidékről jöttek részvételével kedélyes táncmulatság volt, természetesen kivilágos virradtig. Az első négyest 40 pár táncolta. — Révfülöp fűrdő élete évről évre fokozatosan emelkedik, de mily rohamos haladást mutatna ha a balatonparti vasut kiépülne. Reméljük, hogy ez is meglesz s akkor nemcsak Révfülöp fog emelkedni, de sok más fűrdőtelep is létesül.

A tapolcai Kereskedő Ifjak Önképző Egyesülete augusztus hó 1-én a Balaton szállóba költözött át, a hol az egyesület könyvtára ezután is minden szerdán este 8 órától a tagok rendelkezésére áll.

Tüzezek vonultak át városunkon 17-én érkeztek és négy napi pihenő után indultak hazafelé Laibachba.

Bucsú. A helybeli róm. k. templom bucsúja f. hó 15-án volt melyre már rég idő óta sokan szoktak a mesze vidékről is eljárni. Az idén a rendnél sokkal több idegen jött a bucsura, mely a városban egész napon át élénk forgalmat idézett elő.

A helybeli izr. elemi-népiskolában az 1906/1907. tanévre a beiratások szeptember 2. 3. és 4. napján délelőtt 8—11-ig fognak tartatni, ennél fogva kéretnek az érdekelt szülők, gyermekeiket nevezett napon beírtni, hogy a rendes tanítás szeptember 5-én kezdetét vehesse. A felvételnél a tandíjakon kívül beíratási díj, nyugdíj-alapra és értesítőre 1 K. 10 fillér, az ifjúsági könyvtár javára pedig a tandíj-fizetők részéről 20 fillér fizetendő be. Akik teljes vagy részleges tandíjmentességre tartanak igényt, ezen óhajukat az iskolaszék elnökségéhez intézett írásbeli kérvényben jelentsék be augusztus 30-ig; később érkező, vagy szóbeli jelentkezések tekintetbe nem vétetnek. Azon szülők, kik gyermekeiket az első osztályba felvétetni kívánják, amennyiben a gyermekek nem a hitközségi anyakönyvbe vannak bejegyezve, azt, hogy a gyermekek 6-ik életévüket az 1906. év folyamán betöltik, anyakönyvi tanúsítvánnyal tartoznak igazolni.

Öngyilkosság. Gaál Ernő, boglári földbirtokos, ki ezelőtt tíz évvel Tapolcán mint szolgabíró hivataloskodott, a múlt héten ipa fehérmegyei kastélyában agyonlőtte magát. Öngyilkosságának állítólagos oka gyógyíthatatlan idegbaja volt.

A „Tapolcai Katolikus Kör“ szokásos évi nyári táncmulatságát folyó hó 15-én tartotta özv. Kovács Györgyné vendégüljének tágas kerthelyiségében. A mulatságon nemcsak a kör tagjai jelentek meg, hanem városunk intelligens társadalma is részt vett. — Az igaz hamisítatlan magyar jókedv nyilatkozott meg a nagy számban megjelent táncoló fiataloson; mely kivilágos viradig roppta a magyar csárdást. — A mulatság azonban nemcsak erkölcsi haszonnal járt, hanem tekintélyes anyagi hasznot is hozott a kör javára.

Felülfizettek: Forster Elek (Gyulakeszi), Vastagh János, Ley József, Horváth János 5—5 K, Glazer Sándor, Domnanich Sándor 3—3 K, Aranyodi János, Tus Antal, Hegyi Gusztáv (Diszel), Kovács István 2—2 K, Barabás János, Szintén József, Török Pál, Nagy Ignác, Németh Jenő, Ján István, Ederer Nándor, Ország Adolf, Kell Árpád, Felisch Antal, Flieg József, Krausz Rezső, Kaszap Árpád, Szollár Gáspár, Cser István 1—1 K, Mojzer Endre, Aranyodi István 50—50 fill. Szél János (Hegymagas), Gadácsai Károly, Markó Jenő, Bóday Lajos, Sári József, Kajtár Péter, Körmendi József, Horváth István id., Rajkli József, 40—40 fillér. Mersics József,

Bárka Lőrincz, Varga Imréné, Sebestyén Mihály (Győr), Horváth Ferencz, Aranyody József, N. N. 20—20 fill. Pusztai György 10 fillér.

Furfangos tolvaj. A nagy városok tolvajlái furfangja már a vidéki kisebb városokban is lábra kap. A cukorral elcsalt kislányok fülbevalóinak lopása nagyon általános a nagyvárosok bűnkrónikájában. Ez történt meg Tapolczán is. Fatér Károlynál lévő kis rokonleányt egy asszony azzal, hogy cukrot vesz neki, magával édesgette és a kis leány becézgetése közben észrevétlenül kivette annak arany fülbevalóját. A tolvajt nyomozzák.

Arany a Murában. Hónapokkal ezelőtt mi is megirtuk, hogy egy társulat van keletkezében, mely a Murában levő aranyat a homokból kimosni és értékesíteni akarja. Mint most jelentik nekünk, ugyancsak fenti célból tartózkodik Muraszerdahelyen Meinhold Hubert főmérnök, aki próbákat végeztet. A próbák oly meglepők, hogy az arany mosás már novemberben nagyban is megkezdődik. Lapány község határában. Mint értesülünk, az aranymosásnál muraközi munkásokat fognak alkalmazni.

Füstbe eregetett milliók. A dohányjövédéki igazgatóság mellé bocsátott számvevőség most állította össze a január 1-től május hó végéig a szent korona országaiban eladott dohánytermékek statisztikáját. E szerint eladtak az általános forgalomban levő gyártmányokból 43,217.108 korona 01 fillér értékűt. A belföldi különlegességi gyártmányokból 3,910.551 K., 92 fillért, külföldi 738.303 K. 29 fillért vettek be. Összes bevétel 47,865.963 K. 25 fillér. A múlt év hasonló szakában az általános forgalomban levő gyártmányokból bevettek 40,774.281 K. 38 fillért, belföldi különlegességi gyártmányokból 3,668.786 K. 48 fillért, külföldi különlegességi gyártmányokból 687.591 K. 31 fillért, összesen 45,120.669 K. 41 fillért, vettek be. A többlet tehát 2,745.303 K. 31 fillér.

Harminc házasság. Balatonalmádiról írják: Almádi-fürdő jubileumot ül. Most kötötték meg a harmincadik házasságot, a melynek szereplői Almádiról ismerkedtek meg. Ha ezt megtudják a leányos mamák, hát bizonyosan oda mennek fürödni.

Katonatisztek házassága. A közös hadügyminiszteriumban már hosszabb ideje dolgoznak a hadsereg házassági szabályzatának megváltoztatásán. A tervezet elkészült és azt az egyes központi osztályok már helyben is hagyták s most megkapja mindkét honvédelmi miniszter is. Az új tervezet, mint hírlik, csak mérsékelten jelent javulást az eddigi szabályzathoz képest, a házassági kauciót alig szállítja le valamivel. De már ez is vívmány, mert félt volt, hogy ép ellenkezőleg föl fogják emelni. 1886-ig tudvalevőleg ugynevezett megjelölt kauciók voltak, rangfokozatonként megállapított nagyságban, amely mellett még biztosított mellékjövédelm kimutatását is követelték. Most, husz év után, vissza akarnak térni ehhez a rendszerhez s valószínű, hogy az alantás tiszt kaucióját 40,000 koronában állapítják meg, kapitányét 30,000 koronában, őrnagyét 20,000 koronában, viszont a vezérkari és haditengerészeti tisztok kaucióját fölemelik. A hetedik rangosztálytól följebb nem követelik a mellékjövédelm kimutatását. A tervezet persze még nem végleges és kibocsátása erre az évre nem is várható csak jövőre.

Érdekes égi tűnemény. Igen rika égi tűneménynek voltak szemtanúi Sümeg lakói augusztus elsején este 8 óra tájban. Az északnyugoti égbolton vakító fehérségű hosszú vonal cikkázott alá, azután hatalmas gömb alakot vett föl, majd a gömb szertepukkadvá különféle, V, Z, I betű alakokat váltott. Ez alakok mintegy 20 percig voltak láthatók, míg végképpen elhalványodtak. A ritka érdekes tűneményben sokan gyönyörködtek.

A gőzgépezélok és kazánfűtők legközelebbi képesítő vizsgái Sopronban szeptember hó 9-napján d. e. 9 órakor a Sopron városi villanytelepen fognak megtartatni. A vizsgálat: kérvények kellően felszerelve

a m. kir. ker. iparfelügyelőséghez (Ujteleki-utca 10) beküldendő.

Az erdőőrök fegyvertartási joga. A belügyminiszter egy rendelete több szolgabírónak azt az intézkedését, hogy az erdőőrök csupán szolgálati és nem vadászfegyverrel lehetnek külön engedély nélkül ellátva, s egyidejűleg elrendelték, hogy a vadászfegyverek, amennyiben azok a kitűzött záros határidő alatt golyós fegyverekkel fel nem cseréltetnének, elkoboztassanak: megsemmisítette és elrendelte, hogy a felesketett erdőtisztoknak és erdőőröknek szolgálati fegyverükre nézve szolgálatuk ideje alatt a fegyvertartási engedélyek évről-évre hivatalból megújíttassanak.

Szilányi és Diskánt miskolci gépgyáros cég kütűnő borsajtóira, valamint legújabb „Villám” centrifugális boglyózó és zuzógépére felhívjuk olvasóink figyelmét. Kiemelendők különösen a cég által feltalált és készített „Kossuth”, „Kincsem” és „Hegyalia” borsajtók nemkülönben a nagyüzemi préseléshez készített „Rákóczy” kettős kosaru sajtók, amelyeknél a régi világ fából készített prése zseniálisan egyesítve van a modern technika vívmányaival. A sajtó felső része acél, alsó része faszervezet. Ennélfogva a must seholsem érintkezik a vasrészekkel, hanem csak a fával, ami a must színét, ízét, zamátját nem befolyásolja. A törkölyt sem kell összevagdálni, hanem kisebb darabokban is könnyen ki lehet venni. Az 1902. évi egri és pozsonyi II. mezőgazdasági országos kiállításon a cég borsajtói első díjjal, aranyéremmel lettek kitüntetve. A cég izléses árjegyzékét kívánatra minden érdeklődőnek megküldi.

HIRDETÉSEK.

A háziasszony gondolkodásán mulik a család ödvé, boldogsága!

A Kathreiner-féle Kneipp-ma'átá kávé

Kathreiner előállítási módszere révén kellemes ízű, az egészséget előmozdító és olcsó, ez által a legmegbecsülhetőbb elönyöket nyújtja minden háztartásnak!

Minden vásárlásnál hangulatosan kifejeztem a Kathreiner nevet és csak eredeti csomagokat kérjünk Kneipp-páter védjeggyel.

Egy bebutorozott szoba

azonnal kiadó Viola utca 75. szám alatt, a polgári iskola átellenében.

Ugyanott 1 szoba, konyha és kamrából álló lakás kiadó.

Állandó fogműterem.

WELLNER GYULA

veszprémi fogász állandó fogműterme Tapolczán, Eibeschutz-szálloda.

TAPOLCAN tartózkodik **Julius** hónap kivételével minden hónap 20-tól 27-ig bezárólag.

Készít minden a műfogászat körébe vágó műveleteket. Jótállás az összes műveletekért.

Értesitem a tisztelt husvásárló közönséget, hogy nálam a husnak kilogrammja

marhahus eleje	40 krtól	52 krig
" hátulja	50 "	64 "
borjúhús eleje	60 "	70 "
" hátulja	70 "	80 "

az árak nyomtatékkal együtt értendők.

Hirsch Dávid mészáros
Tapolcza, (főtér).

Rohitsi Styria-forrás

orvosilag ajánlott gyógyvíz

gyomordaganatok és görcsök, Brigh-féle vesegyulladások, torok és gége hurut, gyomor és bélhurut, cukorbetegség, székrekedés és májbajok ellen.

Kitűnő eredmény!

Nagybani raktár Magyarországon
HOFFMANN JÓZSEF
Budapest, Batory-utca 8.

TIRGRAM-POR

az egyedüli szer, mely az összes rovarokat gyorsan és alaposan kipusztítja, dobozban kapható.

Tirgram-Tinctura

csakis poloskák ellen üvegekben — 40, — 80, 120, 260 és 5— koronáért kapható minden jobb drogériában tüsszer és festék kereskedésben, ahol Tirgram-plakátok ki vannak függesztve. Ügyeljünk a „TIRGRAMM”-névre.

Gyár: BUDAPEST, IV. ker., Károly-utca 1.

**Egy jó házból való fiu
tanulónak felvétetik STEINER
MIKSA bórkereskedőnél.**

Szőlőbirtokosok figgelmébe

ajánlom állandóan nagy választéku raktáramat, mindenféle, a szőlőkezeléshez szükséges gépekből u. m. **permetezők, szénkénegezők, porozók, lepkefogó lámpák** — továbbá a legnagyobb választék **szőlőprésekben**, azonkívül **állandó raktárt tartok mindennemű gazdasági gépekből.**

Pauk Vilmos

vaskereskedése, TAPOLCZA.

Areszór hölgyeknél csunya és eltorzító: Egyedüli biztos alapos eltávolítás gyökerestől mindenkorra a

„SZÓRVESZTŐ” által. Ara korona 7.—. Kérjen megismertetést (prospektust), mely ingyen, bérmetve zárt levélben küldetik. Rendelhető csak

Schmidék J. illatszertárában
Budapest, VI. Ó-utca 12.

Hirsch József
hentes üzlete és füstöldéje
TAPOLCA Főter.

Allandó nagy raktár:

Füstölt sonka, füstölt hus, füstölt szalonna és szalámiból. Friss sertéshus, I. zsir, hój, és zsirszalonna.

Főtt sonka, nyelv és hideg felvágottak.

naponta saját készítésű friss virstli, kalbász, párizsi és szafaládé.

Legolcsóbb napi árak.
nagyban és kiesiben.

3888/tkv. 1906. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tapolczai királyi járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy **Theodor Friedmanns Nachfolger** bécsi cég végrehajthatónak özv. **Latzkovics Antalné**, mint elhalt ifju **Latzkovics Antal** ismert örököse, s a netán létező ismeretlen örökösei elleni 20000 korona és járuléka iránti végrehaj

ajtási ügyében az árverés a tapolcai kir. járásbiróság területén levő a badacsonytomaji 679. számú tjkvben ifju **Latzkovics Antal** nevén álló 821. hrsz. szőlőajjai dűlőbeli s 966/906. tkvi szám alatt iktatott zárlati jegyzőkönyv tanusítása szerinti szőlő 2942 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik s hogy a megjelölt ingatlanok az

1906. évi október hó 16. napján délelőtt 10 órakor

Badacsony-Tomaj községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes étékpapirban a birói kiküldöttnek kezehez lefizetni, esetleg a biróságnál való előleges letételét hitelt érdemlőleg igazolni.

Az árverési feltételek alulírott telekkönyvi hatóságnál és Badacsony-Tomaj községhezánál betekintheők.

A királyi járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Tapolczán, 1906. évi augusztus hó 1-én.

Papp királyi járásbiró

470. szám v. 1906.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó az 1881. évi LX t-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a zalaegerszegi kir. törvényszék által 1906. 3616. számú végzésével dr.

Kovács Vilmos ügyvéd által képviselt **Hil-ler Ignác és Fia cég, valamint csatlakozott társai** végrehajthatók javára **Szattler Herman** tapolczai lakos ellen 586 korona 14 fill. tőkekövetelés és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felül és lefoglalt és 3245 korona 56 fillerre becsült szövetek, kész férfi és gyermek-ruhák, állványok, 2 drb. asztal, 1 drb. varró-gépből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a tapolczai kir. járásbiróság 1906. V. 340/6. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Tapolczán leendő eszközzésére

1906 augusztus hó 30 ik napjának délelőtti 1/2 9 órája

határidőül kitűzetik, s ehhez a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. LX. t-c. 107. és 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóság vételára készpénzben, illetve az 1881. évi LX. t-c. 108 §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az 1881. évi LX. t-c. 111. §-ának rendelkezéséhez képest felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételéből végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alulirt bir. végrehajthatónak egy példányban írásban adják be vagy addig szóval bejelentsék.

Tapolcza, 1906. augusztus 14

Kerkápoly, kir. bir. végrehajtó

1902. orsz. gazd. kiállítás Pozsony: I-ső díj, aranyérem.

BORSAJTÓK

Legújabb rendszerű könyökszerkezetű „Kossuth” „Mabille” „Hegyalja” „Acélorsós” és „Kincsem” a magyar borterme- lők legkedveltebb borsajtói.

Legújabb rendszerű „Rákóczi” kettős kosaru sajtók nagyüzemű préseléshez

FŐELŐNYE:
A must sehol sem érintkezik vasrészekkel! Egyszerű kezelés! Óriási erő kifej- tés! A törköly egy darabban és könnyen kivethető! Egy ember által könnyen kezelhető.

„Villám” legújabb centrifugális bogyzó és zuzó- gépek.

1901. temesvári kiállítás: I-ső díj, díszoklevél.

1902. borászati kiállítás Eger I-díj, aranyérem és díszoklevél.

Szőlőzuzók és bogyzók.
SZILÁGYI és DISKANT
gépgyára, MISKOLCZON.

Arjegyzék ingyen!

Mit igyunk? hogy egészségünket megóvjuk, mert csakis a természetes széna-vas ásványviz erre a legbiztosabb óvószér. Elsősorban az I-ső rendű természetes széna-vas **natrontartalmu ásványvizet, a MOHAI**

forrást, mely ideges gyomorhaj, légső, tüdő-, gyomor és béihurut, csontlágulás, vese- és hólyagbántalmak eseteiben 26 év óta kitünő eredménnyel használtatik és ragályos betegségek- től, mint typhus, cholera megkíméltetnek azok, akik kösönység ivóviz helyett a bakteriummen- tes mohai Ágnes-forrás-vizet éltek.

Számos orvosi szaktekintély által ajánlva. Elismerő nyilatkozatok a forrás leírásának ismertető füzetében olvashatók. Háztartások számára másfél literesnél valamivel nagyobb üvegekben minden köes értékű, mesierségesen széna-vas telített viznél, sőt a szódaviznél is olcsóbb, hogy az Ágnes-forrás vizét a legszegényebb ember is könnyen megszerezhesse és hogy bárki által olcsón beszerezhető legyen, már a vidéki nagyobb városokban is lerakatok szerveztettek, ugyanott a forrás leírásának ismertető füzete ingyen kapható. A forráskezelőség. Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben.

Kedvelt borviz!

Nyomatott Lówy B. gyorssajtóján Tapolczán.